

VOIESCU ȘI VEI PUTE

Cap. Dist.

Pe anu — leu 128 — 152.
 Pe săptămuni — 64 — 76.
 Pe trei luni — 32 — 38.
 Pe unu lună — 11 — —

Unu exemplar 24 par.

Pentru Parisu pe trimestru fr. 20.

Pentru Austria " fier. 10-v-a.

Redacțunea, Strada Academiei No. 20.

— Articlele trămisse și nepublicate se voru arde.

LUMINEZĂ ȘI VEI FI

Abonamentul în București, Pasagiul Român No. 1. — În districte la corespondență diariului și prin postă. La Paris, la D. Darras-Hallegrain, rue de l'ancienne Comédie, Nr. 5. A se adresa pentru administrație la D. E. Carada

ANUNCIURILE

linia de 30 litere — 1 — leu.

Inserțiuni și reclame, lin. 5 —

ROMANUL

București 18 Brumărelu.

Monitoriul de Marti, a deschis uă desbatere frumosă. D. Ministrul din intru a datu ordinul ca 'n antea dumnică a lunii lui Novembre (6) tōt comunele din România se procedă la alegerea a jumătate membrilor comunii, s'a Primarilor și ajutoarelor lor. Dupe noi, domnul Ministrul din intru este în lege și cu lega, și totu d'uădată înțelegerea sea în privința legii este făcută în sensul celu largu, în sensul bine făcătoriu alu libertății. Cestiunea însă, nesindu bine înțelésă de toți, și totu d'uădată fiindu trebuință de ore care explicări la articoliu legii în cea-a ce privesc pe Primari și ajutoarelor lor, credurăm că este bine se venim în ajutorul legii s'a circulăr d-lui Ministrul și dacea a däm acelle explicări mai la vale, într'unu articol ad Hoc, astu-felu prenumu înțelegem și noi legea, și prenumu vedem c'o înțelege și d. Ministrul din intru.

Din cauă că n'a sosită încă la Yarna batelul imperiale, Măria Sea, Carolu I, n'a plecată adi; plecarea se va amăna păna ce va veni scirea despre sosirea disulut vasu, cea-a ce pote întârziă încă 2 seū trei dile.

Nici uă scire mai interesante neavându adi, se profităm d'acesta lipă de scire și de micul spatiu ce avem golu spre a face cunoscute unu saptu micu în apărință daru măre în rezultatele séle.

Direcțunea azilului copiilor orfani și Eforia spitalurilor, dupe ce tine pe copii orfani în azilu păna ce trecu două clase, apoi ii dă la sate pe moșiele Eforiei, în numeru de 20, cu condițune ca comuna se-i adopte, se-i îngrijescă, se-i înveșmenteze, se-i hrănescă, se le ţie locu de familie și Eforia ce facă scolă în comună, să-lăgă învățători buni și se le plătescă.

La Slănicu instituă uă scolă de sculptură, și pretutindine scolele voru avea dreptu misiune a face din elevii Eforiei meseri și, și nici uădată funcționari, dându-le totu d'uădată educațunea morală și materială, cea bună și sănătosă ce se dă numai la satu, dându

FOITIA ROMANULUI

AMORILE UNUI NOTARIU(I).

VI.

(Urmare)

Plecaserem cu trei domni, forte posomorili, dacă se potu numi posomoriști acel ce sfiorău necontenit. Caci indată ce-i luară fiu care locul și adoriră. Nu'm prè era de locu indamăna între acesti sfiorători. De ma'su fi simpătu singură și călătorindu spre lună mi'ar fi fostu mai pacinu frică, Trecutul meu celu fericita i'mi apărera ca unu visu d'uădată despărtută, și viitorul ca unu rebusu ce nu se pote ghici. Găndeam la tōt afara de cău a dormi; însă la urmă adormil vrēndu nevrēndu. Bine-cuvîntat se fă somnul căre adorme susțetul uădată cu corporul! Mă descepteau la Verviers, fără se sciu cumu am ajunsu acolo. Ce devinise col lalăi trei călători? pe unde sburase? Nu sciu; ce sciu este cău locul loru în wagonu nu vedu nimicu, de nu într'unu colțu pe uă banchetă, unu felu de micu pachetă fără uă formă oțărită, învelită într'unu felu de mare gală ecoseză, și creștinu mai anteu că aceste lucruri fuseser uitate de unul

(1) Vezi numerile de la 3, 4 și 5 Octobre.

pr̄e bine în wagonu, și fară de asta m'așu si socotită de indiscretu tăndu-mă pr̄e multu la unu lucru ce nu era alu meu.

Acestu pachetă nu se mișca, ușa daru era unu obiectu! Însă fiindu că ecesu obiectu se sfirșea la una din extremitățile șialului prim două alte obiecte ce semănă ore cumu în umbră cu nescemici tocuri și talperi de botine, nu eramu pr̄e sicură de locu de acea-a ce era acel obiectu. Dacă erau picioare în acele betine, în adevără, pachetul nu mai era ceva, era cine-va: Însă cine-va n'are numai picioare, trebuie să aiibă unu capu și chiaru unu corpă; însă capu și corpă se păreau a fi. Acestu obiectu lunguiești, puçinu mai grosu la mid'locu nu putea se fiu, de sicură, bă persónă. Cu cău mă uitam mai multu pentru a face se inceteze ne-domirirea mea, cu cău nedomirirea 'm crescea. Acestu obiectu se acoperise în părerea mea de nescu aspecte fantastice cari incepau a'mi turbura imaginea, și mi se pare că aujusesemu a nume mai mișcă nici a mai resufla, cându d'uă dată alunecă din pachetă pe banchetă uă cutie de tinichia de formă ciudată, închisă la unul

ală cutiei de lampa strănată de wagonu pentru a vedea mai bine acea-a se se petreceau în ea, dialogul următoru începu într-cutie și acea care o examina. — Da ce, tu ei buba, Cocota mea? Da ce, tu ei buba, Cocota mea? Domnul tău a facut vr'u reu, Cocota mea? A! sermană Cocotă!

Voca care incepuse conversația era curată, placută, și așu fi disu copilarescă, dacă n'ar si avut ceva fermă și otărâtă într'insa, acea-a ce me inti-

Prenouirea Consiliilor Comunali

Legea otăresce că consiliile Comunali urbane se alegă pentru unu termen de patru ani. La inspirarea acestui timp se facă alegerile generale, adică se prenouiesc în totale consiliile orașănești.

Dându patru ani de durată unui consiliu, legiuitorul a avută în vedere a-i da timpul necesar pentru a putea cunoște afacerile, și în lucrările săle a avea unu șiru, uă urmare, unu spiritu, dacă putem dice așa. — Legiuitorul însă, temendu-se că nu cumuva acelui spiritu se fă contrarul voinei alegătorilor, ca nu cumuva Primari și ajutoarelor lor, adică puterea

de controlu asupra actelor mandatilor lor, se nu s'abată din calea voinei acestor-a a otărătă că la doi ani, după alegerile generale, Primari, ajutoare și jumetate din consiliari, trași la sorti, voru fi supuși la realegeri; alegătorii voru avea a-și spune astu-felu opinione asupra mandatariilor lor; trămîndu unu numeru de consiliari noui cari voru fi expresiunea unei alegeri prospăte, voru areta ce cugetă poporația despre administrarea Comunii. Dacă ea este mulțamită de lucrările făcute, de spiritul ce a predominat în cestiunea afacerilor săle, ea va trămite în genere pe consiliarii eiși, dându astu-felu consiliului nă autoritate nouă și măntinându spiritul ce a inspirat luerările lui. De va fi nemulțamită va trămite bărbați ce voru reprezinta nă altă ideă, ce voru aduce în consiliu unu nou elementu, care, unitu pe liniu cunoștința afacerilor ce se găsește în partea din consiliari remasă la putere, va da lucărătorilor uă direcțune și conservatoră și totu de uădată nouă.

Cugetarea legiuitorului a fostu și urăptă și liberale și prin urmare menită a produce rezultatele cele mai folositoare.

De la alegera generale a consiliilor urbane se împlinesc acumă două ani. Trebuie daru se se procedă la

capetele iei ca uă colivie cu ostrele de sirmă. Dope banchetă cutia alunecă josu, și, chiaru în momentul cându cădu, unu tipetu ești din astă cutie, atătu de deribile atătu de vătătoriu, atătu de ascuțită, incătu mă 'nsioră din talpe piňa în creștetă. Uă cutie care tipă, a-esta nu se vede în tōt dilele. Însă a-esta nu fu cea mai mare mirare a mea. Acestu tipetu din cutie desceptase remășita pachetului care sări în susu, și scuturându-se, și aşeșindu-se ca cumu ar fi fostu miscatul d'uă mașină, se îndrepta d'uă dată dinaintea mea cu'n aeru furiosu, ca dracul din jucările de copii cari se aruncă d'uă dată afară cându se i-e capacul cutiei.

— Esci unu reu, pe căndu dormiamu, ai facut durere la Cocota.

Mie se adresa această imputare sin-gerantă. Din fericire facia mea espiri-
mă, se vede, uă inocență statu de mare,
incătu fară se'mi ascepte respuusul:

— Dacă nu esci dumniata, cine e atunci? urmă vocea superată.

— Dômnă se'u domnișoară, spusei străordinariet măce persoane care mă supunea acestul infroscinat interrogatori, și care egise din pachetă ca unu

fluture de nopte din crasida sea, nu vă spune decătu acea-a ce sciu, și nu sciu multu.

prenouirea pe jumetate, de care vorbărău mai susu, și care se prevedea la articole 52 și 83 ale legii. — Uă circulară a d-lui ministru de interne cătră Prefecți, aduce aminte acestor dispozitioni ale legii, deși d-sea este sicur că Primari și consiliile Comunali n'aveau nevoie d'acădă aducere aminte.

Nimine, în adevăr, și autoritățile comunale mai alesu, n'au uitat, n'au putut uita nicio dispozition legală, și mai pucinu încă nicio dispozition cari conținu înțelesă uă garanță mai multă suveranitatea națională, a dreptului său de controlu asupra actelor mandatatorilor lor, se supuși și cinsu la tragerea la sorti? se'u esu de dreptu și din consiliu ca și din autoritatea executivă, socotindu-se tragerea la sorti pe jumetate numai dintre consiliari propriu dăsi, adică din puterea legislativă a Comunii?

Noi credem, aici ca și în cestiunea ce tratărău mai susu, că explicarea legii nu poate fi de cău cea mai largă, cea mai liberale, adică aceea care va da naționiu midlocele cele mai multe și cele mai drepte d'a se manifestă atătu în ce privesc executivă cău și legislativa Comunii. Suntem daru de părere că Primari și ajutoarelor lor trebuie se esă de dreptu din totale funcționile lor, și ca autoritate administrativă său ca consiliari. Aceasta a fostu cugetarea ce a inspirat art. 83 alu legii; o scimă de la însuși autorul aceluui articol. Aceasta rezultă din chiaru testul legii. Acelu testu este pozitiv. „Primari și ajutoarelor lor se renouiesc de uădată cu MEMBRII ce esu jumetate plus unul, la 2 ani, etc.“

Din aceste cuvinte ale legiuitorului rezultă curătă și lămurită că, uădă tănumiști în funcționile de Primari și ajutoare, acestia nu se mai numera între membrii consiliului, propriu dăsu, ce esu, prin sorti, jumetate plus unul la două ani, ci uădată cu acești din urmă. Primari și ajutoarele trebuie se prenouiesc de dreptu.

Acăsteia este și logică și dreptu. În adevăr, autoritatea municipale, o repetim, se imparte în două: Autoritatea executivă, exercitată de Primari și ajutoarele săle, și autoritatea legislativă, exercitată de Consiliu.

Legea supune întrăga autoritate la judecata alegătorilor, prin că prenouire la său care două ani a majoritatea săle.

Este însă uă altă cestiune, pe care d. ministrul n'a atinsu-o în circularia sea, daru care se pune naturale înțeala celoru chiamați a aplica legea.

Nu m'am mișcatu de la Paris din colțul unde mă vedu. Cându m'am desceptat, este uă oră, era în celu latu colțu unu pachetă învelită cu unu șialu, de unde am vădu în esindu mai anteu uă cutie care a cădu colo josu, și pe urmă pe dumniata. Cătu despre tipetu mă speriatu fără multu, și cătu despre Cocota, ce e ea? Nu înțelegu nimicu din imputările dumitale pe cari nu le merită.

Mica apariție nu mă mai ascolta; ea se puse pe brânci în fundul trăsulei pentru a căuta cutia care facea totă îngrăjirea sea, și nu fără multă căutare o găsi supt banchetă, ascunsă în indoulurile șialului pe care se lăudă se repede, și aruncase d'asupra ei.

Însă în fine o regăsi. Apropiându-
atunci capetele celu închisă cu sirmă
ală cutiei de lampa strănată de wagonu

pentru a vedea mai bine acea-a se se petreceau în ea, dialogul următoru începu într-cutie și acea care o examina.

— Da ce, tu ei buba, Cocota mea? Da ce, tu ei buba, Cocota mea?

— Domnul tău a căutat vr'u reu, Cocota mea? A! sermană Cocotă!

Voca care incepuse conversația era curată, placută, și așu fi disu copilarescă, dacă n'ar si avut ceva fermă și otărâtă într'insa, cocotă a căută.

— Sermană Cocotă, sermană Cocotă!

— Domnișoară, qisul camaradei mele de călătorie, ce este Cocota, dumitale? uă pasere?

tabilităței, rămășile ce există, este uă ideie greșită, n'am decât să cite acte care să fie care le poate vedea. În comunele rurale, agenții fiscalului pentru percepare sunt părcălabi, țărani muncitori și onesti. Pentru ce nu sunt rămășile la contribuabilitate sătenii? lasă se respondă adversarii sistemului de contabilitate.

Mal este uă obiecțione carele se face de persoanele acele ce condamnă, fără a pune altă ceea în locu. Se dice că sistemul actual de percepare este costisitor. Neapărat că acestă obiecționă se face, comparându-se cheltuielile sistemului trecut cu acele actuale. Dar cum se poate face uă comparație cu unu ce carele nu au existat. Esaminându cineva bugetul din vremea Regulamentului nu se vede niciare vre uă sumă efectuată pentru cheltuieli de percepare fiind că după acelu faimosu sistem și aceste cheltuieli se faceau de către cel săraci numai de acel ce plăteau contribuțiunile. Este vre uă întreprindere care se se poate face, fără ca ea se céră cheltuielii de ori ce natură? Această problemă nu s'a rezolvată încă.

S'a condamnată instituția casierilor de plăși cu ruiniatice pentru Statul și fără nici unu folosu. Se esaminănu puțin, dacă casierul de plăși suntă de vre uă utilitate său nu.

Principiul ce au predominat la înființarea casierilor particolare au fostu pentru decentralizarea serviciului casierilor generali, pentru înlesnirea perceptoilor de a vîrsa bani la biourile mai apropiate de locuința lor și în fine pentru ca agenții acestui serviciu să fie unu controlu și unu stimulent pentru percepare. Nimine nu poate ascunde că scopul acestel instituționi nu era folositoriu. Dacă nu au produsu rezultatele dorite, este că abiu începusu a funcționa și deja era condamnată și agenții ce se numiau la funcționile de casieri abusa de datorilelor. Pentru a comite abusul, aveau recursu la dicătore. „Comptabilitatea este franțusescă și nu o înțelegem“ Abusul se facea mușama și în fine pentru alu stăripi, său desfintatul posturile de casieri particolare. Cu ce s'a ramplasată însă? Suptu prefectul a devenit agenții administrativi și fisicali. Daru ore prin acesta s'a regulatul serviciului? Eu cred că din contra, căci elă ce se întâmplă.

Lasă la uă parte incompatibilitatea ce trebuie să existe între funcționile de administrator și contabilu, principiu inscris în lote literile la art. 13 din legea contabilităței și admisibilu că pentru cestii de economie și de ordinu, unu suptu-prefectu poate îndeplini duoc misiuni cu totul diferite una de alta; carele este rezultatul ce experiența a dovedită? Dacă nu me înșel resultatul este acesta. Suptu-prefectul nu se ocupă de felu de serviciul financial și culpa nu este a loru în acestu casu, căci funcționarea de suptu-prefectu îl chiamă a se deplasa necontentu, eru acea de comptabilitate din contra cere ca iei să fie regulat în lote dilele și la orile precise la biouru pentru a primi contribuțiunile. Nu înțeleg cum unu ampliatu pusă în asemenea condiții poate se corespundă la chiamarea ser. Daru mai este unu reu și mal mare și carele aduce confuziune în lota administrația. Finanțelor. După sistemul francesu, să-care contabilitate trebuie să încheie societatile la finalul săcărei luni, pentru că acesta este adeveratul principiu de control și de ordine. Ce se întâmplă cu suptu-prefectul? El suntă destituiti ca agenții administrativi. Ministerul Finanțelor nu scie nimicu și conturile rămănu neincheiate. Dacă dar suptu-prefectul nu încheie societate, Ministerul Finanțelor nu poate asemenea se le încheie, curtea de contururi nu are nimicu de controlat și Cameră cu lota buna voiuță, nu poate vedea închirianțul banii publici.

Acuma este întrebarea, sătăcă scrisă în legea contabilității acăstă nerugă? Etă ce dice art. 104 din lege. „Toți casierii Statului voru adresa la finele săcărei septembri, la contabilitatea generală, carele după art. 105 din lege este inserționă cu privirea tuturor contabilităților publice, copie după jurnalul lor, și „la finele săcărei luni, borderouri de amănunte cu acte justificative.“

Scopul acestui articolu este, ca administrația centrală se cunoște la finele săcărei septembri operațiunile agenților esteriori, se poate încheia conturile la timp și prin urmare să fie unu controlu și uă regula în finanțe fără care oră ce administrație este imposibilă.

Dacă acestu sistem de contabilitate, care nu cere de cătu exactitate și regula, este defectuosu, nu seiu care altă s'ar adopta, fiind că totu contabilitățile nu au de cătu unul și același principiu.

A. Cociu.
(Urmarea pe măne).

TEATRULU

DIN SALA BOSSU

ARTISTII și PUBLICULU.

(Vineri, la 7 Octombrie se va prezinta, comedie în trei acte, intitulată *Limbutele*, său femeiele teribile).

Acăstă frumosă comedie s'a mai reprezentată uă dată la 30 Septembrie, și d'acea-a în cunoștință de lucru îndemnănu pe publicu se mergă desără la acea reprezentare atâtă de plăcută din lote puncturile de privire.

Ideia ce a urmărit autorul, cea ce a voită se ne arate și că a isbutită se ne puia suplu ochi în modulu celu mai evidinte și celu mai placutu este, cumu vorba multă, limbuția, său moș nemerită, flecăria, poate face pe femeia cea mai bună să aducă vetemare și chiaru nenorociri în familie.

Domna de Ris, pe cari o reproducă domna Flechtenmacher cu grația, cu viața, cu măiestriă, este uă femeie bună prin natura iei, daru coprinsă pe deplină do patimă flăcării; s'astu-felu deși în conștiință este nevinovată, aduce uă perturbare în trei familie, și dacă n'aduce și deplina loru peire nu putem mulțumi de cătu, bunei-voințe ce adese pune omul d'a vedea ginoiu din ochiul vecinului, și nici de cumu bîrna din ochiul său.

Se lăsămu pe autore se ne descrie elu inosuș pe domna de Brie, adică pe femeia flecări.

„Cred că ea caută convorbiri intime, în cercu restrinsu... Nu... Cea-a ce-i place suntă conversațiile scomotose, orchestra întrigă în care densa ține locul talerelor... . Dzing! Dzing! Dzing! . . . — , E! bonă dion, scumpa mea domnul socialu dumitale, copii dumitale? . . . suntă toți bine? . . . atâtă mai bine . . . Dzing! Dzing! N'ai fostu eri la opera? . . . Nu! . . . N'ai perduțu nimicu, nu era de cătu uă singoră tonătă frumosă (a iei) totu lumea acea era grosolanu înseilată — Dzing! Dzing! . . . A! aprosito, se dice asta,

se vorbesce a lătă, este însă unu secretu, și-lu spu numai dumitale, se nu mai scoșă vorba . . . Dzing! Dzing! In scurtă, draga mea, este uă mitralia de cuvinte, uă flecăria cu fizicuri incendiare, și căndu bateria și-a sleită focurile, poți să dană reputaționile noice, numele onorabili rănite de morțe! . . .

Delsinga.

„Esci nedreptă . . . Vorbesce n'adeveru camu multă, daru nu este rea.

Chatelard.

„Este nelogicu ce dici, scumpa mea copilă. Orl ce femeieă limbută, flecăra, este neapărată reu-făcătoriă, și o dovezescu. In lume, și băgătă adese de sămă, rară se vorbesce de ceva, și mai totu deuna de cineva . . . deci, șine-ni găsindu pucinu bine de disu d'amicil și cunoșințele loru, devine inve-

derătă c'a vorbi multă este a dice reu-mulțu.“

Acăstă este tema, temelia acestei frumosă comedie; restul se desfășoară ca unu ghiumă ce-lu arunci și fiindu căpetiul și se desfășoară de domna Flechtenmacher, de domnul și domna Pascale mai totu deuna cumu amu disu, cu grația, cu măiestriă, și une ori cămitalia unei baterie.

De ce însă acăstă reprezentanție este atâtă de plăcută? Negreștiu piesă este forte frumosă; negreștiu că fiindu pe scenă forte desu domnul Pascale, domnul Flechtenmacher și Pascale, și d'astădată fiindu bine ajutați și de d. Gestianu, scenă este atrăgătoră. Cu toate aceste trebue se mai fiu și altu ceva care atrage atâtă de multă, poate care face și p'artisti se fiu și naturali și mai vivi în dicționea și acțiunea loru; și acelu altu-ceva este lesne de găsită de spătore căndu va băga de sămă c'adese capulă său, ochii săi suntu alătri ca unu firu magneticu de la scenă la loje, de la loje la scenă. Da! Este atrăgătoră acăstă reprezentanție mai multă de cătu altele din cauza că piesă se jocă totu d'uă dată pe scenă și în loje, și une ori, val! chiaru și în parteru. Da! talerile orchestre pe scenă, talerile orchestrel în loje; Dzing. . . . Dzing pe scenă; Dzing, Dzing în loje și prin imitație, și une ori, poate ca responsu, și chiaru în parteru. Se dice cea-a, se vorbesce cea-a; cutare a disu așa, a facută alături, uite cofura acen-a, vezi accea scurteică, acelu caraco, postilo-nul cela, figaro cesta, madame Arnauld, madame Briol, La ville da Lyon, . . . a proposito . . . a cerut-o cutare. Va! cumu se poate . . . sermanul . . . nenorocita . . . se nu mai spul nimenu . . . căpitanul . . . se duce în lojă . . . ba nu, ba da . . . nu-și spuneamă că . . . și mitalia de cuvinte merge după scenă în loje și din loje pe scenă, și domna Bris său Flechtenmacher s'aprinde intr'uă scenă, și dă focu și mai tare macinei sole. și limba-l tăca ca dóră va isbuti se 'ntrăcă, neputindu se le facă se tacă limbele din loje, și 'n altă scenă se necăjescă, rupsă frunzelă unei floră său chărtia unu diariu, și fremină rochia batista de uă măniă, ce este naturală, și cumu se nu se măniă artistul ce studiu, lucrăză și se silesce a interpreta bine unu rol, a-lu crea chiaru, și vede că cel, că celu din loje venite aci spre a asculta, a lăuda său a critica, vorbescă, ridu, și facă concurență . . . și ce concurență! concurență în limbuță, în rentato, în iutea vorbiril, în taria voiei și . . . căndu artistul, după multă muncă, isbutescă, îci colă prin arte a 'ntreco vr'uă lojă, atunci unu risu stridintă înecă din nou pe artistă și parterul amelitu și elu, și alături de freminări și scomotele lojilor respondă la rândul său, și dzing . . . Dzing . . . în totă sala, astu-felu în cătu totu publicu este silită se vede, să admiresă se critique lojele și se uite cu totul scenă.

Se nu se supere pe noi lojele și parterul ce cădă în acăstă culpă mică în apariție, daru mare în realitate. Vor-

bimă, denunțăm pentru că adese omul său și bună alunecă fără băga de sămă și, de nu se întâmplă aci unu amicu pentru : lă ajuta, cado în adeveră; vorbimă căci omu vede amicu d'ale nostru și încă forte intime cădăndu în acăstă culpă și amu suferită, și amu suferită uă durere indouătă, durerea iubirii, durerea rușinii.

A vorbi și a ride în teatrul este a atrage asupră și privirile publicului, Acăstă ore o doreșeu cele ce vorbesc și ridu în loje? Nu, negreștiu ideia nu mai le-ar face d'a roși; și cu toate aceste, din ne băgare de sămă, incetă inecă, prin imitație prin obicei, cadă în acăstă culpă.

A vorbi și a ride în loje este a-

rătă ușurință și lipsă de bună cuviință. Pentru că-ău venită la teatrul? Pentru a vedea toatelele și mai cu sămă spre e espune p'ale sale? Daru atunci femeia se coboară la rolul aceloră păpușie ce se invertescă la fereste de coaforilor. A venită spre a vedea uă operă frumosă și pe artiști? Dacă opera său artiștili nu placu, băbații potu manifesta a loru neplăcere prin scomote cunoscute și adinsu săcute; potu, și iei și femeiele se plece din teatrul; daru a vorbi, a ride, pe căndu altul voru pote s'asculta, s'audă, este a se pune pe sine-și în scenă, a înălțatura pe artiști să a atrage astu-felul asupră și și privirile și blamul publicului. Se lăsămu daru acestu tristu rolul celor căi se ducă la teatrul spre a pune în expoziție persoanele loru, spre a atrage privirile publicului, cu ori ce preță, și se ne respectăm pe noi înșine, respectându publicul ce voricește să audă, respectându pe artiști căi lucrădă pentru noi, și totu d'uădată se mergemă se vedemă piesă *limbutele* său mal dreptă flecăre, căci ea ne va face încă se vedemă, cumu *limbujia* chiaru acasă devine culesnire flecăria, și cumu femeia care este coprinsă d'acăstă rea patimă face adese unu reu mare altora, totu deuna si-esi, căci va fi vede și tratată ca uă flacără.

PARTEA COMUNALĂ CONSLIULU COMUNALU.

Sedinta LXXII, Simbătă 1-13 Octom. 1866.

Pres: D. Simeon Mihăescu, consil-aj. — Dumitru Culoglu idem, — Grigore Serrurie, idem, — Gr. Lahovari, idem.

— Corneliu Lapati, consilier, — Pană Buescu, idem, — Radu Ionescu, idem,

Abs: — Dim. Brătianu primarul, bol. — An. I. Arion, cons. aj. în cong. — V. Toncoviciu, cons. în cong. — Gr. Cantacuzin, cons. ajutoru, — Doctorul Iatropolu idem,

Sedinta se deschide la 2 ore după omeldi.

Procesul-verbalul alu sedinței precedente se aprobă.

Se pune în vedere consiliul episcopal d-lui Sigmund Stiebel cu data de la 27 Septembrie trecută, prin care face cunoscută că concesionarii împrumutului contractat de municipalitate au înținționea de a procede la cursul lunii Octombrie la emiteră acestu împrumut, și propună că comuna să mai astepte cătu-va timp, căci acăstă astăptare va fi forte avantajoasă pentru dinea.

D. Lapati e de opinie a se respunde d-lui Stiebel că concesionarea împrumutului contractat de comună cu d-sa și D. Dobrec et fiul său și compa-nia din Londra, prin neîmplinirea la timp a obligațiunilor luate de concesionari, este anulată de multă, și comuna deslegată de indatoririle ce lăsu-se prin convenționă încheiată cu d-lorū; prin urmare propunerea ce facă acum, ne mai avându objectu, consiliul n'poate lua în considerație, cu atâtă mai pucinu cu cătu d-lorū ceru uă nouă prelungire de timp pentru emisiunea împrumutului.

D. Lahovari e de opinie a se respunde d-lui Stiebel că, comuna, considerându contractul încheiatu de dinsa cu d-sa și D. Dobrec neîndeplinitu din partea d-lorū, a intrat în tratație cu alii capitaliști cu cari speră a termina în curându invioiala pentru împrumutul de care are nevoie. Cu toate astea, consiliul acordă d-lorū Dobrec și Stiebel unu terminu de 15 zile în care d-lorū se arate municipalității cu ce condiționă voiescă a procura comună împrumutul de care are nevoie. Cu toate astea, consiliul acordă d-lorū Dobrec și Stiebel unu terminu de 15 zile în care d-lorū se arate municipalității cu ce condiționă voiescă a procura comună împrumutul de care are nevoie.

Se discută asupra opiniunii d-lui Lahovari; în fine consiliul se unesc cu incetă, prin imitație prin obicei, cadă cea emisă de D. Lahovari.

D. Lahovari votădă contra.

Se pune în vedere consiliul pro-

punere facută de D. Dimitrie A. Cantacuzino din partea uneia din cele mai case din Belgia de o împrumută pe comună cu uă sumă de unu milionă livre sterling său cu parte din acăstă sumă spre a se întrebunțua în lucrările de îmbunătățire de care are nevoie capitală, și că casa sa se poate înărcina a face pe contul municipalității studiile necesare, planuri, devisuri precum și a execută aceste lucrări.

Conseliul chibzuesc a se face cunoscută d-lul Cantacuzino se depui la primăria condițiunile atâtă pentru împrumută cătu și pentru execuția lucrărilor publice în capitală.

D. Michăescu, ca locotenentu de primă, pune în vedere censiul lui că, spre a se pute executa deciunea lăsată în sedința trecută, trebuie a se fixa atâtă cantitatea petrel de pavagiu ce trebuie a se cumpăra d afară, pentru depositul de acestu materialu necesară la reparația pavajelor, cătu și suma de bani ce urmează a se da împiegatului comunel care se va trimite pentru cumpăratore de asemenea materialu în trebuința reparații pavajelor, și s'a vedetă că petrel cumpărată de acestu împiegat de la locurile de exploatare a costătă mai multă de cătu cea cumpărată aci la capul căii Mogosöei, unde se aduce asemenea materialu de țeară spre vândare. Pentru acestu cunventu, D. Michăescu e de opinie a se mal trimite unu omu pentru cumpăratore petrel de afară, ci se se cumpăre daci.

D. Lapati dice că de și consiliul a luată decisiunea a trimite pe unul din împiegajil sei se cumpere petrel de afară; sănă fiindu că la urmă d-nu arhitectul alu comunei ne a arătat că de curându s'a cumpărată uă cantitate de 100 mil ocale de acestu materialu de la capul căii Mogosöei, ceea ce probă că țărani au reinceput se vii cu petrel, de acea D. Lapati e de opinie a remăne se se cumpere petrela cumpărată de aci cumu s'a făcută pînă acum.

Conseliul decide a se cumpăra unu milionă de ocale petrel, pentru care se va da împiegatului ce se va trimite unu acompt de lei patru mil fixându-i-se și lui uă diurnă de căte 7 sfanți pe căi pentru cheltuielile sale personale. Prelul cumpăratorei petrel se fixădă la 40 lei maximum pentru mia de ocale, observându-se împiegatului ce se va trimite că s

